

عنوان مقاله:

سطح بندی توسعه یافتگی شهرستان های استان فارس با تاکید بر بخش مسکن

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و شهرسازی ایران معاصر (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

زیبا نجفی - کارشناس ارشد علوم و تحقیقات تهران شهرسازی گرایش برنامه ریزی منطقه ای

طاهر پریزادی - استادیار و عضو هیات علمی گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشکده علوم جغرافیا دانشگاه خوارزمی تهران

رویا اطمینانی قصرالدشتی - استادیار شهر سازی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران

خلاصه مقاله:

مسکن به عنوان یکی از مهمترین نیازهای بشری همواره مساله ای برای شهرهای جهان است و به عنوان خردترین و کوچکترین شکل تجسم کالبدی رابطه متقابل انسان و محیط و خصوصی ترین فضای زندگی انسان است. با گذشت زمان و شکل گیری شهرها، تامین مسکن مناسب دچار شرایط و مناسبات پیچیده ای شد. هدف از این تحقیق سطح بندی و برنامه ریزی و تحلیل روندی شاخص های مسکن است. تحقیق حاضر از نظر هدف کاربردی و از لحاظ نوع داده ها آمیخته ای است. و از لحاظ جمع آوری داده ها اسنادی و کتابخانه ای است. جهت تجزیه و تحلیل داده ها ابتدا شاخص های مسکن به دو دسته کمی و کیفی تقسیم بندی شده اند و برای وزن دهی هم از روش آنتروپی شانون استفاده شده است و در سه دوره سرشماری هر یک با استفاده از مدل های تاپسیس؛ ویکور؛ مجموعه ساده وزنی و تقسیم بر میانگین شهرستان ها سطح بندی شده اند. برای یکپارچه و هماهنگ کردن و ادغام نتایج مدل ها از روش کپ لند استفاده شده است. شهرستان های شیراز لار و مرودشت در سال 1375 و در سال 1385 و 1390 شهرستان های شیراز، کازرون و لار رتبه های اول تا سوم گرفته اند. و در نهایت با برنامه ریزی مسکن با مدل انبوهه مشخص شد که در سال 1400 تعداد حدود 26 هزار واحد مسکونی مورد نیاز است که باید مورد توجه برنامه ریزان و سیاست گذاران قرار گیرد از لحاظ روندی به طور کلی در سال 1375 از شیب ملایم تری برخوردار بوده که نشان دهنده عدالت فضایی بیشتری است. در نهایت پیشنهاداتی در زمینه بهبود وضع موجود ارائه شده است.

کلمات کلیدی:

سطح بندی، توسعه یافتگی، استان فارس، مسکن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/709994>

